

ράτσα

ράτσα, η, ουσ. [*<ιταλ. razza <αραβ. rā's (= κεφάλι, καταγωγή)*], η γενιά, το σόι, η φυλή, η κοινωνική ομάδα, η συντεχνία: «η ελληνική ράτσα είναι απ' τις πιο αρχαίες του κόσμου». (Λαϊκό τραγούδι: *είμαστε αλάνια, διαλεχτά παιδιά μέσα στην πιάτσα και δεν την τρομάζουν οι φουρτούνες τη δική μας **ράτσα***).

- *είναι από ράτσα*, κατάγεται από εκλεκτή οικογένεια, από εκλεκτή γενιά, από εκλεκτό σόι: «όλες οι κοπελιές, απ' τη μέρα που έμαθαν πως ο τύπος είναι από ράτσα, έχουν ξετρελαθεί μαζί του»· βλ. και φρ. *είναι ράτσας*.

- *είναι μεγάλη ράτσα*, είναι πανέξυπνος, είναι τετραπέρατος, και για το λόγο αυτό και επικίνδυνος: «πρόσεχε αυτόν που κάνεις παρέα, γιατί είναι μεγάλη ράτσα και θα σε βάλει στο χέρι χωρίς να το καταλάβεις».

- *είναι ράτσας*, (για ζώα) είναι από εκλεκτό γένος, είναι καθαρόαιμο: «είναι ράτσας το σκυλί που έχεις ή είναι κανένα κοπρόσκυλο;»· βλ. και φρ. *είναι από ράτσα*.

- *κρατάει από ράτσα*, βλ. φρ. *είναι από ράτσα*. (Λαϊκό τραγούδι: *ο Βάγγος που 'ναι μάγκας απ' την πιάτσα, ο Βάγγος που **κρατάει από ράτσα***).

- *όλοι τους είναι ίδια ράτσα* ή *όλοι τους ίδια ράτσα είναι*, λέγεται για άτομα που έχουν τα ίδια ελαττώματα, τον ίδιο κακό χαρακτήρα: «ταίριαξαν και κάνουν μια χαρά παρέα μεταξύ τους, γιατί όλοι τους είναι ίδια ράτσα». Συνών. *όλοι τους είναι ίδια φάρα* ή *όλοι τους ίδια φάρα είναι* / *όλοι τους είναι τα ίδια σκατά* ή *όλοι τους τα ίδια σκατά είναι*.

- *ούνα φάτσα*, *ούνα ράτσα*, βλ. λ. [φάτσα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας